

er dansk Undervisning og Opdragelse, som gives i tydske Skol i Kjøbenhavn. Da man havde bragt i Erfaring, at den Vedkommendes Børn bleve underviste af den katolske Præst i Aarhus, ønskede man gjerne at vide, om i Fremtiden saadanne Spørgsmaal vilde blive fortolkede paa lignende Maade, og navnlig vilde det være af Betyghed med Hensyn til Udvalgets Stilling, om vedkommende Skoleforstander og øvrige Lærer selv havde dansk Indfødsret. Paa denne Forespørgsel har man faaet det Svar, at hverken Forstanderne eller Lærerne have dansk Indfødsret, hvorimod to ved Skolen ansatte Lærere have saadan, og med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Undervisnings sproget i den nævnte Skole er udelukkende dansk eller muligvis tillige et andet Sprog, har man faaet det Svar, at Undervisnings sproget i det Væsentlige er dansk; men jeg tror, at der her foreligger en Misforstaaelse med Hensyn til Besvarelsen, idet der nemlig staar, at der ved Siden heraf læres en Del Fransk og navnlig Tydsk. Det har ikke været Udvalgets Mening at spørge om dette, thi der kan ikke siges Noget som helst derimod. Udvalget ønskede kun at vide, om man muligens havde Undervisnings sproget saaledes, at de almindelige Skolefag bleve foredragene i fremmede Sprog. Med Hensyn til dette Punkt har man altsaa ikke faaet nogen tilstrækkelig fylldig Besvarelse. Hvad endelig angaar det Spørgsmaal, om Opdragelsen kan siges at være ledet i dansk national And, da have vi faaet det Svar, at „Opdragelsen ledes navnlig i religiøs Retning, og kan dansk Nationalitet neppe siges at have nogen sær Betydning for samme“. Efterat Udvalget havde modtaget disse Dplysninger, opstod det Spørgsmaal, om man maaske skulde stille Endringsforslag om, at den Paagældende skulde udgaa af Lovforslaget, idet man nemlig holdt sig efterrettelig de almindelige Grundsætninger, som bleve opstillede af det tidligere Folkethingsudvalg, der afgav sin Betænkning den 8de Februar 1876, og hvori det hedder, at med Hensyn til Forældre, hvis Børn besøge saadanne tydske Skoler som Petri Skole her i Kjøbenhavn, vil man være strengere i flere og andre Henseender med Hensyn til Dplysning om dansk Sindelag og Tænkemaade. Ved nærmere at overveie Sagen fandt man dog, at det var rigtigt foreløbig ikke at foretage Videre. Det kunde tænkes, at man kunde gaa en anden Vej, at man var strengere paa den Maade, at man ønskede, at Vedkommende skulde have opholdt sig her i en længere Arrække. Landstinget har opstillet et Aaremaal i saa Henseende, men dette har Folkethinget hidtil ikke gjort. Landstinget har gennemført den Sædvane, at en Tydsk ikke anbefales til Indfødsret, naar han ikke har været her i 15 Aar. Man kunde nu tænke sig, at man kunde være strengere ved i et Tilfælde som det, hvorom der her er Tale, at forlange f. Ex. et Ophold af 20 Aar, hvilken Be-

tingelse den Paagældende ikke fyldestgjør. Men da dette Lovforslag har været forhandlet først i Landstinget, og da Landstinget ifølge en længere Sædvane pleier først at faae Indfødsretslovene til Forhandling og gjennemgaa dem mere i det Enkelte, end der kan være Tale om i Folkethinget, og da dette Lovforslag dog paa Grund af den Endring, som er foretaget her, skal vende tilbage til det andet Thing, saa fandt man, at det var mest hensynsfuldt lige overfor det andet Thing at henstille til dette, om det muligens vilde tage Initiativet til et saadant Endringsforslag. Folkethingets Stilling vil ikke herved være foregribet, for saavidt Lovforslaget skulde komme tilbage hertil igjen. Jeg skal derfor med denne Begrundelse paa Udvalgets Begne anbefale, at Lovforslaget vedtages, som det foreligger.

Indenrigsministeren (Stuel):

Det forekommer heller ikke mig, at der i de yderligere tilvebragte Dplysninger har været nogen Grund for det ærede Udvalg til at stille Endringsforslag med Hensyn til den omtalte Persons Adkomst til at faae Indfødsret. Jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at een eller flere Lærere i Skolen ikke have Indfødsret, skulde have nogen som helst Betydning med Hensyn til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om Forældre til Børn, der gaa i den nævnte Skole, skulle kunne faae Indfødsret eller ikke, og jeg ser ikke rettere end, at den Erklæring, der er afgivet om Undervisnings sproget, at dette i det Væsentlige er Dansk, maa anses for at være fyldestgjørende. Jeg kan altsaa ikke Andet end være fuldkommen enig med det ærede Udvalg deri, at der i dette Tilfælde ikke har været nogen særlig Anledning for dette til at stille Endringsforslag. Ved Sagens 2den Behandling blev der i Lovforslaget optaget en Person, som ikke tidligere havde været der, nemlig en Mand ved Navn Nylander, som man anbefalede til nu at faae Indfødsret, fordi det var ham saare magtpaaliggende paa Grund af den Udsigt, han havde til at blive fast ansat i Postvæsenets Tjeneste, og idet Manglen af Indfødsret vilde være ham en Hindring for at opnaa det Maal, som han ellers troede at have Udsigt til at naae. Dette Forslag kom saa sent frem ved 2den Behandling, at det ikke var muligt at tilveiebringe Dplysninger, som kunde have Interesse til Belysning af den paagældende Persons virkelige Stilling i Postvæsenets Tjeneste. Dette er imidlertid senere sket ved en Genvendelse til Overpostministeren, og det vil fremgaa af den Erklæring fra ham, som Ministeriet i den Anledning har modtaget, og som er tilsendt det ærede Udvalg, at den nævnte Nylander ikke, hvad jeg ogsaa sagde ved Sagens 2den Behandling, har haft nogen fast Ansættelse i Postvæsenets Tjeneste, men at han har gjort Extratjeneste der, hvor der har været Benyttelse for hans Arbejde under Sg-